

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: M. H. A. A., narozený dne X.
státní příslušnost Irácká republika
zajištěn v X.

proti žalovanému: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,
Inspektorát cizinecké policie na ML Praha-Ruzyně
sídlem Aviatická 1050/16, 161 00 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2021, č. j. CPR-27870-48/PŘ-2021-930504

takto:

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorátu cizinecké policie na ML Praha-Ruzyně ze dne 16. 11. 2021, č. j. CPR-27870-48/PŘ-2021-930504, se zrušuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorátu cizinecké policie na ML Praha-Ruzyně (dále jen „žalovaný“), jímž byla podle ust. § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“), prodloužena doba zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovená rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 10. 2021, č. j. CPR-27870-23/PŘ-2021-930504, o 50 dnů.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že je pravděpodobné, že účel zajištění nepůjde ve stanovené době zajištění naplnit, proto odporuje zákonu. Velvyslanectví Irácké republiky na dotazy týkající se zjištění žalobcovy totožnosti a vystavení náhradního cestovního dokladu nereagovalo, realizaci správního vyhoštění tedy brání objektivní překážka. Správní orgán dále uvedl, že momentálně vyčkává na ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu. Žalobce v napadeném rozhodnutí spatřuje zásadní pochybení správního orgánu v tom, že ačkoliv tvrdí, že správní vyhoštění je reálné a prodloužení zajištění zákonné, neuvedl v napadeném rozhodnutí, jaké dílčí kroky proběhnou v rámci prodloužení zajištění, popř. jaký bude časový rámec těchto kroků. Toto odůvodnění je v rámci institutu zajištění za účelem správního vyhoštění naprosto klíčové. Odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021-32, též na rozsudek ze dne 8. 11. 2021, č. j. 41 A 28/2021-22. Žalobce uvedl, že prvotní doba zajištění byla stanovena na 40 dní, následně bylo napadeným rozhodnutím rozhodnuto o prodloužení zajištění na dalších 50 dní. Zásadní povinností správního orgánu mělo být náležité odůvodnění v tom smyslu, jaké dílčí kroky bude třeba učinit během těchto 50 dní a jaká je časová náročnost těchto jednotlivých kroků. K bližší časové náročnosti se žalovaný vůbec nevyjádřil, pouze obecně konstatoval, že zajištění účastníka řízení je nezbytné z důvodu dosažení výsledku vyhoštění.
3. Žalobce tož poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79. Soud musí mít možnost přezkoumat, zda stanovení konkrétní doby trvání omezení svobody odpovídá individuálním okolnostem případu, a zda nebylo svévolné. Žalovaný neuvádí však ani přibližný časový odhad trvání jednotlivých fází vyhošťovacího procesu. Pokud žalovaný tento odhad učinit nedokáže, je namístě z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění. Žalobce též poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 12/2009-61, podle kterého je třeba trvat na tom, aby orgány při rozhodování o zajištění cizince zvážily, zda výkon vyhoštění je alespoň potenciálně možný. Pokud by správní vyhoštění nepřipadalo v úvahu, ať již z důvodu § 119a zákona o pobytu cizinců anebo pro důvod znemožňující vycestování do země původu, postrádalo by zákonem aprobovaného smyslu. Též odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010-150.
4. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost a nepřezkoumatelnost.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K námitkám upřesnil, že dne 19. 10. 2021 bylo hovořeno s pracovníkem Oddělení zjišťování totožnosti, ENO a Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

vyhoštění, Odbor správních činností, Ředitelství služby cizinecké policie, který uvedl, že písemnosti ke zjištění totožnosti cizince byly odeslány na Velvyslanectví Irácké republiky. Velvyslanectví potvrdilo, že totožnost ověří, avšak vzhledem k pandemii bude ověření totožnosti cizince složitější než za normálních okolností.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
7. Žalobce se dne 10. 10. 2021 při pobytové kontrole v neveřejné části mezinárodního letiště Praha Ruzyně policistům Inspektorátu cizinecké policie Praha Ruzyně prokázal padělaným dokladem (průkazem totožnosti občana Řecké republiky na jméno G. N., státní příslušnost Řecká republika). Dále cizinec nepředložil žádný doklad nebo pobytové povolení, které by jej opravňovalo k pobytu na území smluvních států. Cizinec předložil pouze fotografii datové stránky svého dokladu Irácké republiky, znějící na jméno M. H. A. A., muž, státní příslušnost Irácká republika, kterou měl uloženou ve svém mobilním telefonu. Zároveň byla provedena lustrace cizince v dostupných evidencích Policie ČR a ztotožnění cizince podle daktyloskopických otisků v systému AFIS a EURODAC s negativním výsledkem.
8. Dne 11. 10. 2021 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 1, 3, 4 zákona o pobytu cizinců. Téhož dne bylo vydáno rozhodnutí o zajištění č. j. CPR-27870-23/PŘ-2021-930504, za účelem správního vyhoštění dle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců a doba zajištění byla stanovena na 40 dnů ode dne omezení osobní svobody. V tomto rozhodnutí byla délka zajištění odůvodněna nutností ověřit totožnost cizince a nutností vydat náhradní cestovní doklad, což se obvykle u států třetích zemí pohybuje kolem 40 až 60 dnů. Rovněž při stanovení doby trvání zajištění správní orgán přihlédl k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie jako příslušný orgán podle § 163 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát a komunikuje se státem o vzetí zpět cizince do Irácké republiky, přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 30 kalendářních dnů.
9. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že dne 12. 11. 2021 byla přijata informace z Ředitelství služby cizinecké policie, Oddělení zjišťování totožnosti, ENO a vyhoštění, kde byly sděleny skutečnosti, že ze strany Ředitelství služby cizinecké policie byly provedeny všechny úkony, které je třeba realizovat ke zjištění totožnosti. Dokumenty týkající se zjištění totožnosti a vystavení náhradního cestovního dokladu byly zaslány dne 20. 10. 2021 na Velvyslanectví Irácké republiky. Ze strany Velvyslanectví Irácké republiky bylo sděleno, že nejsou schopni určit dobu, po kterou bude ještě probíhat ověřování totožnosti cizince příslušnými úřady v Irácké republice.
10. Napadeným rozhodnutím byla prodloužena doba trvání zajištění na dobu 50 dnů vzhledem k tomu, že do dne rozhodování správního orgánu (16. 11. 2021) neexistuje reakce Velvyslanectví Irácké republiky týkající se zjištění totožnosti cizince a vystavení

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

náhradního cestovního dokladu. Realizace správního vyhoštění nebyla proto dosud možná.

11. Cizinec při výslechu uvedl, že má v úmyslu pokračovat do Anglie z čehož vyplývá, že cizinec hodlá ve svém nelegálním pobytu na území smluvních států pokračovat, v tomto případě existuje nebezpečí, že by se nepodrobil rozhodnutí o správním vyhoštění a dobrovolně území neopustil. Cizinec též přicestoval na území bez cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. Správní orgán dospěl k závěru, že je dostatečně odůvodněn závěr pro vydání rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, neboť mírnější donucovací opatření by nebyla účinná a uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle ustanovení § 123b zákona o pobytu cizinců je nedostačující.
12. Doba zajištění byla prodloužena o 50 dnů, neboť do 16. 11. 2021 neexistuje reakce Velvyslanectví Irácké republiky týkající se zjištění totožnosti cizince a vystavení náhradního cestovního dokladu. Předpoklad realizace výkonu vyhoštění z území členských států Evropské unie existuje, a to ve stanovené době trvání zajištění, a tudíž realizace vyhoštění je potenciálně možná. Rovněž při stanovení doby trvání zajištění správní orgán přihlédl k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie jako příslušný orgán podle § 163 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, a komunikuje se státem o vzetí zpět cizince do Irácké republiky, přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 80 kalendářních dnů. Předchozí lhůta zajištění nebyla pro realizaci dostatečná, proto správní orgán v zájmu ochrany chráněných zájmů společnosti přistoupil k jejímu prodloužení. Správní orgán tedy musí vyčkat na ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu Velvyslanectvím Irácké republiky.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.

15. Podle ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinná zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
16. Zajištění cizince představuje zásadní omezení jeho osobní svobody, tedy jednoho z nejvýznamnějších základních práv jednotlivce. Proto je přípustné jen za podmínek definovaných nejen zákonem o pobytu cizinců a návratovou směrnicí, ale především ústavním pořádkem České republiky (čl. 8 Listiny, čl. 5 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, čl. 9 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech). Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva plyne, že délka zajištění nesmí přesáhnout dobu přiměřenou vzhledem ke sledovanému cíli (rozhodnutí velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ze dne 29. 1. 2008 ve věci Saadi proti Velké Británii, stížnost č. 13229/03). Jedná se o jedno z kritérií, jímž se posuzuje soulad zbavení osobní svobody s čl. 5 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011 - 79). Podle ESLP lze zbavení osobní svobody podle čl. 5 odst. 1 písm. f) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv ospravedlnit pouze probíhajícím vyhošťovacím nebo vydávacím řízením. Pokud takové řízení není vedeno s náležitou pečlivostí, zajištění přestává být v souladu s tímto ustanovením. Je tedy nutné posuzovat, zda délka řízení o vyhoštění nebyla nepřiměřeně dlouhá (rozhodnutí velkého senátu ESLP ze dne 15. 11. 1996 ve věci Chahal proti Spojenému království, stížnost č. 22414/93). Správní orgány jsou povinny při rozhodování o zajištění za účelem správního vyhoštění aktivně a svědomitě postupovat v řízení o správním vyhoštění, aby důvody trvajících zajištění byly ospravedlnitelné. Pokud však tento řádný postup směřující k vyhoštění cizince nepřetrvává po celou dobu zajištění bez rozumného důvodu, zajištění cizince přestává být oprávněné (rozhodnutí ESLP ze dne 11. 10. 2011 ve věci M. a ostatní proti Bulharsku, stížnost č. 41416/08).
17. Při přezkumu rozhodnutí o prodloužení doby zajištění ve správním soudnictví jsou soudy povinny k žalobní námitce přezkoumat, zda zajištění cizince je oprávněné a zda policie postupuje v řízení o správním vyhoštění s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě a bez zbytečných průtahů. Soudní přezkum zákonnosti zajištění zahrnuje rovněž hodnocení, zda zajištění cizince směřuje k jeho primárnímu cíli. Bez zkoumání procesní aktivity správního orgánu v řízení o vyhoštění by zásah do osobní svobody cizince zůstal bez ochrany a takto limitovaná soudní ochrana by nemohla vyloučit svévolné postupy správních orgánů. Správní orgán proto musí především zdůvodnit, jaké kroky směřující k vyhoštění dosud učinil a z jakého důvodu nebylo dosud možné vyhoštění realizovat. Předpokladem prodloužení zajištění je také skutečnost, že vyhoštění bude alespoň potenciálně možné (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010 – 150, č. 2524/2012 Sb. NSS). Nezákonost Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

rozhodnutí o prodloužení doby zajištění nezpůsobují problémy při získávání náhradních cestovních dokladů, pokud je výkon správního vyhoštění alespoň potenciálně možný, žalovaný nebyl při přípravě vyhoštění pasivní a zdržení vyhoštění bylo způsobeno výlučně pasivitou orgánů cizincovi země původu v kombinaci s tím, že sám cizinec cestoval bez cestovních dokladů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2019, č. j. 6 Azs 353/2018-20, ze dne 27. 4. 2016, č. j. 10 Azs 275/2015-40, či ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 Azs 283/2015-62).

18. Žalovaný v napadeném rozhodnutí sice částečně popsal kroky, které byly k ověření totožnosti žalobce učiněny, ale ve správním spise předloženém soudu k tomuto chybí jakékoli podklady. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, „že 12. 11. 2021 byla přijata informace z Ředitelství služby cizinecké policie, Oddělení zjišťování totožnosti, ENO a vyhoštění, kde byly sděleny skutečnosti, že ze strany ŘSCP byly provedeny všechny úkony, které je třeba realizovat ke zjištění totožnosti výše uvedeného cizince. Dokumenty týkající se zjištění totožnosti a vystavení náhradního cestovního dokladu pro shora uvedeného cizince byly zaslány dne 20. 10. 2021 na Velvyslanectví Irácké republiky. Ze strany Velvyslanectví Irácké republiky mělo být sděleno, že nejsou schopni určit dobu, po kterou bude ještě probíhat ověřování totožnosti cizince příslušnými úřady v Irácké republice.“ Tato skutečnost ze spisu nevyplývá, soudu je přitom z úřední činnosti známo, že informace tohoto typu bývají ve spisech zachycovány formou přípisu, případně úředním záznamem. Vzhledem k tomu, že jde o skutečnosti velmi významné z hlediska posouzení možnosti realizace správního vyhoštění i z hlediska posouzení přiměřenosti doby zajištění, je nutno tyto podklady učinit součástí spisu. Z rozhodnutí není zřejmé, jakou formou žalovaný informace získal, pokud se tak stalo pouze telefonicky, lze podstatný obsah hovoru zachytit do úředního záznamu s uvedením jména úřední osoby, která informaci přijala a zapsala. Soud je přesvědčen, že tento postup přispívá i k vyšší přesnosti přenosu informací mezi složkami policie, protože úřední záznam je podepisován konkrétní úřední osobou, v případě vzniku pochybností lze případně tuto úřední osobu vyslechnout. Ze správního spisu je zřejmé, že v jiných případech takto žalovaný postupuje - například úřední záznam ze dne 11. 10. 2021. Ve spise je založena jediná listina ke zjišťování totožnosti žalobce, a to žádost o zjištění totožnosti ze dne 11. 10. 2021 (adresovaná Policii ČR, oddělení pobytového režimu cizinců), spolu s průvodním listem z téhož dne. Pokud jde o omezení osobní svobody jednotlivce, je klíčové klást důraz též na správné vedení spisu, důvody pro prodloužení zajištění přitom musí mít ve spisu oporu. Soudu pak není zřejmé, proč pro věc velmi podstatná informace, tj. že ověření totožnosti bude skutečně reálné (která měla plynout z telefonátu ze dne 19. 10. 2021), je uvedena toliko ve vyjádření žalobě (ze kterého však soud nemůže dovozovat zákonnost napadeného rozhodnutí - srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58). Tím spíše za situace, kdy obecně je spolupráce s Iráckou republikou v případě nedobrovolných návratů spíše problematická (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2019, č. j. 3 As 336/2018-70). Soud nepochybně, že obecně může nastat situace, kdy žalovaný musí určitou dobu toliko vyčkávat na reakci třetí země, přitom vyjma urgencí nemá na rychlost a efektivnost spolupráce zastupitelských úřadů žádný vliv. Jasně vymezení dosavadních kroků podniknutých ke zjištění totožnosti žalobce a podložení těchto skutečností je tak nezbytné pro posouzení přiměřenosti prodloužení doby zajištění, zvláště když další aktivní kroky v tomto směru do budoucna nijak nastíněny nejsou.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

19. Soud má dále za to, že odůvodnění délky prodloužení zajištění o 50 dní je nepřezkoumatelné. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79, „[s]právní orgán musí v odůvodnění vedlejšího ustanovení výroku rozhodnutí o zajištění, jímž se stanoví doba jeho trvání, uvést, jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu). Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem. Pouze v případě, kdy jsou shora uvedené úvahy obsaženy ve správním rozhodnutí a dle své povahy mají oporu ve správním spisu, mohou se soudy ve správním soudnictví ujmout své přezkumné činnosti a posoudit, zda správní orgán nepřekročil meze správního uvážení či ho nezneužil (§ 78 odst. 1 in fine s. ř. s.).“
20. V rozhodnutí o zajištění ze dne 11. 10. 2019 byla délka zajištění odůvodněna nutností ověřit totožnost cizince a nutností vydat náhradní cestovní doklad, což se obvykle u států třetích zemí pohybuje kolem 40 až 60 dnů. Dále doba nutná k zajištění záležitostí spojených se samotným převozem (zabezpečení přepravních dokladů, letenka nebo vyjednání průvozu cizince přes jiné státy Evropské unie, policejní eskorta přes dotčené státy, komunikace se státem o vzetí zpět cizince) se pohybuje kolem 30 kalendářních dnů. V napadeném rozhodnutí o prodloužení zajištění však doba těchto identických úkonů spojených se samotným převozem je odhadována na 80 dní, tedy téměř trojnásobek původní doby, a to bez jakéhokoli odůvodnění či vysvětlení. Soud může toliko odhadovat, zda šlo o překlep (což však z odůvodnění nevyplývá), či zda žalovaný do této doby na přepravní formalities započítal též dobu, ve které odhaduje ověření totožnosti žalobce (ani toto však z odůvodnění jasně neplyne, spíše naopak, žalovaný dobu 80 dnů spojuje toliko se zajištěním letenky, průvozu, eskorty a komunikace s domovským státem). Též pokud má žalovaný za to, že pro realizaci vyhoštění bude zřejmě potřebná doba 80 dnů, avšak z opatrnosti a z důvodu umožnění dřívějšího přezkumu rozhodnutí stanoví dobu kratší, též tato úvaha musí být v odůvodnění zachycena. Žalovaný přitom rozporně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že předpoklad realizace výkonu vyhoštění z území členských států Evropské unie ve stanovené době trvání zajištění (tj. prodloužené jen o 50 dnů) existuje.
21. Soud chápe obtížnou situaci žalovaného, zejména v případě prvotního rozhodnutí o zajištění, které je nutno vydat ve velmi omezeném čase, nicméně v rozhodnutí o prodloužení je časový prostor širší, též je nutné o to pečlivější odůvodnění rozhodnutí, čím je délka zajištění cizince delší. Krajské soudy pak nemohou bez dalšího nahradit odůvodnění rozhodnutí žalovaného v neprospěch žalobce, k této problematice se jasně vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 8. 2020, č. j. 1 Asz 143/2020-48.
22. S ohledem na výše uvedené zrušil soud napadené rozhodnutí žalovaného v plném rozsahu podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s., jelikož je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost (nejsou seznatelné skutečné důvody výroku rozhodnutí) a jelikož skutkový stav nemá ve spisu oporu.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

23. Soud současně se zrušením rozhodnutí nevyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, neboť po zrušení rozhodnutí o zajištění žalobce je nutno na toto rozhodnutí nahlížet, jako kdyby vůbec nebylo vydáno. Neexistuje tak řízení, v němž by mělo být pokračováno, protože podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců je vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění cizince za účelem správního vyhoštění prvním úkonem v řízení. Je-li tedy rozhodnutí zrušeno, neznamená to, že se věc vrací správnímu orgánu k dalšímu řízení, jak je ve správním soudnictví obvyklé (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Naopak to z povahy věci znamená ukončení řízení před správním orgánem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2012, č. j. 9 As 111/2012-34, a ze dne 25. 6. 2020, č. j. 5 Azs 107/2020-46).
24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce měl ve věci úspěch, ale žádné náklady řízení mu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. prosince 2021

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.